

19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2017

+ ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΔ' (Θ' ΛΟΥΚΑ)

Αβδιού προφήτου (θ' π.Χ. αί.), Βαβυλώνος μάρτυρος (+304). Ήλιωδωρου (+272) και Εύφημίας μαρτύρων.

Ἦχος βαρύς. Ἐωθινὸν β'.

* * * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Εὐλογησαντος τοῦ ἱερέως, ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν (γ'), καὶ τὸν προοιμακὸν ψαλμόν.

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Εἶτα, τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', καὶ ζ' Προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος βαρύς.

Στίχ. α'. Εξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τῷ συντρίψαντι θανάτου τὸ κράτος, καὶ φωτίσαντι ἀνθρώπων τὸ γένος, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων κραυγάζοντες· Δημιουργὲ καὶ Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτὴρ, καὶ ταφὴν δι' ἡμᾶς· θανάτῳ δὲ ὡς Θεός, θάνατον ἐνέκρωσας· διὸ προσκυνοῦμεν τὴν τριήμερόν σου ἀνάστασιν· Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Ἀπόστολοι ἰδόντες τὴν ἔγερσιν τοῦ Δημιουργοῦ, ἐθαύμασαν βοῶντες τὴν αἴνεσιν τὴν ἀγγελικὴν· Αὕτη ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, οὗτος ὁ

πλοῦτος τῆς Βασιλείας. Ὁ παθὼν δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Ἔτερον Στιχηρὸν, Ἀνατολικόν.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Κὰν συνελήφθης Χριστέ, ὑπὸ ἀνόμων ἀνδρῶν, ἀλλὰ σὺ μου εἶ Θεός, καὶ οὐκ αἰσχύνομαι· ἐμαστίχθης τὸν νῶτον, οὐκ ἀρνούμαι· Σταυρῷ προσηλώθης, καὶ οὐ κρύπτω· εἰς τὴν ἔγερσιν σου καυχῶμαι· ὁ γὰρ θάνατός σου ζωὴ μου. Παντοδύναμε καὶ Φιλάνθρωπε, Κύριε δόξα σοι.

Στιχηρὰ προσόμοια γ' τοῦ Προφήτου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Δοχεῖον τοῦ Πνεύματος λαμπρόν, Ἀβδιού γενόμενος, καὶ παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος, θεοειδέστατον, προφητείας τρόπον, καὶ μελλόντων πρόγνωσιν, καὶ γνώσιν ἀληθείας ἐπλούτησας· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ζ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εἰς χαρακτηρίζεται Θεός, πρώτοις ἰδιώμασι, καὶ κατ' οὐσίαν γνωρίσμασι· τούτων οἱ ἔνδοξοι, καὶ σεπτοὶ Προφῆται, μετοχῇ καὶ χάριτι, δευτέρως κατὰ θέσιν μετέχουσι, καταλαμπρύνοντες, τοῦ Κυρίου τοὺς θεράποντας, τοὺς οἰκείους, ἰδίᾳ λαμπρότητι.

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀδύτου πληρούμενος φωτός, καὶ δόξαν θεώμενος, τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ παριστάμενος, τῷ Δεσπότη πάντων, Ἀβδιού μακάριε, καὶ θεῖος ὑποφήτης γενόμενος, Αὐτὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τρία τοῦ Μάρτυρος

***

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἀνδριάντος στερρότερος, καὶ χαλκοῦ δυνατώτερος, καὶ σιδήρου γέγονας ἰσχυρότερος· παραχωρεῖ γὰρ τηκόμενον, καὶ θάπτον λυόμενον, τούτων ἕκαστον πυρὶ, βία τούτου νικώμενον· σοῦ δὲ ἄκαμπτος, δεξιὰ τεταμένη τῶν ἀνθρώπων, φλεγομένων παραδόξως, περιεγένετο πάνσοφε.

Στίχ. θ΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τερεὺς ὥσπερ πέφηνας, καὶ Θεῷ παριστάμενος, καὶ αὐτῷ μακάριε προσερχόμενος, οὐκ ἀλλοτρίῳ ἐν αἵματι, οἰκείῳ δὲ μάλιστα, καὶ χειρὶ μαρτυρικῇ, εὐωδίας θυμίαμα προσεσήνοχας, οὐ δαιμόνων ἀπάταις τῷ Χριστῷ δέ, τῷ Σωτῆρι καὶ Δεσπότῃ, καὶ εἰσαεὶ βασιλεύοντι.

Στίχ. ι΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τερέα προσάγοντα, καὶ ἀμνὸν προσαγόμενον, τὸν αὐτὸν ἀμφοτέρωθεν σὲ πανεύφημε, περιχαρῶς ὀνομάζομεν, ὡς ὄντα ἑκάτερα· σεαυτὸν γὰρ τῷ Θεῷ, ὡς πανάμωμον σφάγιον, ὠλοκαύτωσας, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων· ὃν δυσώπει, τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντας, τὴν παναοίδιμον μνήμη σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ἦχος βαρῦς.**

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης, ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε, ἔμεινας δὲ παρθένος, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν· καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἐρμηνεύσαι γλώσσα οὐ δύναται· παραδόξου γὰρ οὔσης τῆς συλλήψεως Ἀγνή, ἀκατάληπτός ἐστιν ὁ τρόπος τῆς κήσεως· ὅπου γὰρ βούλεται Θεός, νικᾶται φύσεως τάξις. Διὸ σε πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, δεόμεθά σου ἐκτενῶς· πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος καὶ ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχινον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανοῦ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσῖαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς 92.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. (92)

Στίχ. α΄. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (92)

Στίχ. β΄. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (92)

***

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, τό, Καταξίωσον, τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

***

Εἰς τὸν Στίχον. Απόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος βαρῦς.

Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, Σωτῆρ τοῦ κόσμου, καὶ συνήγειρας τοὺς ἀνθρώπους, σὺν τῇ σαρκί σου· Κύριε δόξα σοι.

Τὰ κατ’ Ἀλφάβητον.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (92)

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ φωτίσαντα πάντα, δεῦτε προσκυνήσωμεν· ἐκ τῆς τοῦ ἁδου γὰρ τυραννίδος, ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, διὰ τῆς αὐτοῦ τριημέρου ἐγέρσεως, ζῶν ἡμῖν δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (92)

Υπὸ τὸν ἄδην κατελθὼν Χριστέ, θάνατον ἐσκύλευσας, καὶ τριήμερος ἀναστάς, ἡμᾶς συνανέστησας, δοξάζοντας τὴν σὴν, παντοδύναμον ἔγερσιν, Κύριε φιλάνθρωπε.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψαλμ. Cβ' 5).

Φοβερός ὠφθης Κύριε, ἐν τάφῳ κείμενος ὡς ὁ ὑπνῶν· ἀναστάς δὲ τριήμερος ὡς δυνατός, τὸν Ἀδὰμ συνανέστησας κραυγάζοντα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Υπὸ τὴν σὴν Δέσποινα σκέπην, πάντες οἱ γηγενεῖς, προσπεφευγότες βοῶμέν σοι· Θεοτόκε ἢ ἐλπίς ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

***

Νῦν ἀπολύεις, **Τρισάγιον καὶ τὰ Ἀπολυτικά.**

Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον. Ἦχος βαρῦς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέφξας τῷ ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας, ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτία, ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἢ πρὸ τόκου παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὔσα παρθένος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

*****

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος δ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος βαρῦς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέφξας τῷ ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας, ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτία, ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἢ πρὸ τόκου παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὔσα παρθένος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

***

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἀναστάσιμον. Ἦχος βαρὺς.

Ἡ ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγίς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν, καὶ Ἄγγελοι ἐδόξαζον, ὡς Θεὸν ἀθάνατον· γυναῖκες δὲ ἐκραύγαζον· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Τῇ τριημέρῳ ταφῇ σου σκυλεύσας τὸν θάνατον, καὶ φθαρέντα τὸν ἄνθρωπον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου, ἀναστήσας Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος· δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἀναστάντα Χριστόν τὸν Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευε Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος βαρὺς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης, ἡ πάντων ἀνάστασις· Πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα.

Ἐπὶ τὸ μνημα ἔδραμον γυναῖκες, μετὰ δακρῶν μύρα φέρουσαι, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων σε, τὸν τῶν ὅλων Βασιλέα, ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον; καὶ φωνῆς Ἀσωμάτων ἤκουον λεγούσης. Ἀνέστη ὁ μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος, πατήσας τὸν θάνατον. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος· ἀεὶ εὐλογημένη, καὶ δεδοξασμένη,

πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

***

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

[Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὰ Εὐλογητάρια]

Ἦχος πλ. α΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος * κατεπλάγη ὀρῶν σε * ἐν νεκροῖς λογισθέντα, * τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, * τὴν ἰσχὺν καθελόντα * καὶ σὺν ἑαυτῷ * τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα * καὶ ἐξ ἄδου * πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα * συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, * ὦ μαθήτριά, κινῶτε; * ὁ ἀστράπτων * ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος * προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις * Ἴδετε ὑμεῖς * τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· * ὁ Σωτὴρ γὰρ * ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῖ * μυροφόροι ἔδραμον * πρὸς τὸ μνημά σου θρηνολογοῦσαι· * ἀλλ' ἐπέστη * πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· * Θρήνου ὁ καιρὸς * πέπαυται· μὴ κλαίετε· * τὴν ἀνάστασιν δὲ * ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες * μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι * πρὸς τὸ μνημά σου, Σῶτερ, * ἐνηχοῦντο ἀγγέλου * πρὸς αὐτάς φθεγγομένου· * Τί μετὰ νεκρῶν * τὸν ζῶντα λογίζεσθε; * ὡς Θεὸς γὰρ * ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ

καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα * καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε * καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, * τὴν ἁγίαν Τριάδα * ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, * σὺν τοῖς Σεραφίμ * κράζοντες τὸ Ἅγιος, * ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, * ἐλυτρώσω, Παρθένε, * τὸν Ἀδὰμ ἀμαρτίας· * χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ * ἀντὶ λύπης παρέσχες· * ῥεύσαντα ζωῆς, * ἴθυ-νε πρὸς ταύτην δὲ * ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς * Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλουΐα, ἀλληλουΐα, ἀλληλουΐα· δόξα σοὶ ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

***

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος βαρῦς.

Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος βαρῦς.

Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας, κἀμὲ Σωτὴρ ζώωσον, ἐξαίρων δουλοπαθείας.

Ἐν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις, νηστείας μετὰ δακρύων, οὗτος χαρᾶς δρέψεται, δράγματα ἀειζωοτροφίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, πηγὴ τῶν θείων θησαυρισμάτων, ἐξ οὗ σοφία, σύνεσις, φόβος· αὐτῷ αἰνεσις, δόξα, τιμὴ, καὶ κράτος.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τὸν τῆς ψυχῆς, μάτην κοπιῶμεν· πλὴν γὰρ αὐτοῦ, οὐ πρᾶξις, οὐ λόγος τελεῖται.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς, οἱ Ἅγιοι πνευματικότηως, ἀναβλαστοῦσι, πατρῶα δόγματα υἰοθεσίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, τὰ σύμπαντα τὸ εἶναι ἔχει· πρὸ πάντων γὰρ Θεός, τῶν ὅλων κυριότης, φῶς ἀπρόσιτον, ζῶη τῶν πάντων.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὁδοὺς ζωῆς εὐρόντες, νῦν καὶ αἰεὶ μακαριοῦνται, δόξη ἀκηράτῳ.

Κύκλω τῆς τραπέζης σου, ὡς στελέχη βλέπων τὰ ἔκγονά σου, χαῖρε εὐφραίνου, προσάγων ταῦτα, τῷ Χριστῷ ποιμενάρχα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, βυθὸς χαρισμάτων, πλοῦτος δόξης, κριμάτων βάθος μέγα· ὁμόδοξον Πατρὶ καὶ Υἱῷ, λατρευτὸν γάρ.

Προκείμενον. Ἦχος βαρῦς. Ψαλμὸς θ' (9).

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. (θ' 33)

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. (θ' 2)

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ...

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῷ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (θ' 3)

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ...

***

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεός ἡμῶν, ...

Ἀμήν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεσάτω πνοὴ... πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει
τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Β΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ΄ 1-8).

Διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶι τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύνισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρητὸν τὸν ἐσταυρωμένον· Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτάς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀ-

νάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Οἱ χοροὶ ψάλλουν ἀντιφωνικῶς κατὰ στίχον τὸν ν΄ ψαλμὸν, προτάσσοντες (ἐν Κυριακῇ) τὴν προφώνησιν Ἐλεῆμον.

Ἦχος β΄.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἐν Κυριακῇ προστίθεται εἰς τὸν τελευταῖον στίχον τὸ ἐφύμνιον· Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ τὸ πεντηκοστάριον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, * καθὼς προεῖπεν, * ἔδωκεν ἡμῖν * τὴν αἰώνιον ζωὴν * καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

***

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου.

Ωιδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος βαρῦς. Ὁ εἰρμός.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἢ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραὴλ σοι, ὠδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἢ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄιδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὁδοῦσι μὴ σθένων, συντρῖψαι τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασαι· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὀδύνας, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυνται αἱ ὀδύνας, αἱ τῆς προμήτορος Εὐας ὠδῖνας λαθοῦσα γὰρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες, σὲ πάντες δοξάζομεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸ τοῦ βλέποντος Ἀβδίου μέλπω κλέος.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ωιδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Τῷ σωτῆρι Θεῷ.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ σωτῆρι Θεῷ, προφητικῇ παρεστῶς, νῦν παρόρησῖα καθικέτευε, φωτιστικαῖς μαρμαρυγαῖς, καταλαμπρύνεσθαι, Ἀβδίου τοὺς πίστει σε, καταγεραίροντας.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τὰ πάντα σαφῶς, προγνωστικῶς θεωρῶν, τῆς σῆς καρδίας τὸ ἀθόλωτον, καὶ καθαρὸν

καὶ φωταυγές, μάκαρ θεώμενος, Προφήτην
θεόληπτον, σὲ προχειρίζεται.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰς ὁράσεις ἰδὼν, τὰς ἀληθῶς ἐκ Θεοῦ, σοὶ
δεικνυμένας προηγόρευσας, τῶν δυσσεβούν-
των ἀδελφῶν, πανωλεθρίαν δεινὴν, καὶ τού-
των τὴν ἔνδικον, μάκαρ ἀπώλειαν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ σωθέντες τῷ σῶ, Θεογεννητορ ἀγνή, ἀ-
σπόρῳ τόκῳ δυσωποῦμέν σε· Τῆς κοσμικῆς
περιφορᾶς, ἡμᾶς διάσωσον, συμφώνως κραυ-
γάζοντας, ὕμνον ἐπινίκιον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τοὺς καρτεροὺς σου, Βαρλαάμ,
μέλπω τόνους. Θεοφάνους.

Ωιδὴ α΄.

Ἦχος δ΄. Ἄισομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς τῆς σῆς ἀθλήσεως λαμπηδόσι, περιλαμ-
πόμενος ἡμᾶς, τοὺς πίστει τιμῶντας, τὴν
μνήμην σου περίσῳζε, Βαρλαάμ ταῖς πρε-
σβεΐαις σου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τὸ πῦρ μαράνας τῆς ἀσεβείας, θεοσεβείας
ἀκριβοῦς, πυρὶ θεοπνεύστῳ, τιμάσθῳ μελω-
δήμασι, Βαρλαάμ ὁ θαυμάσιος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἠγωνισμένος, στεφανη-
φόρε Βαρλαάμ, στεφάνῳ τῆς δόξης νῦν, ἀξί-
ως τετίμησαι, δεξιᾷ παντοκράτορι.

Δόξα.

Σθένος σοὶ δεδώρηται ὁ Δεσπότης, κατὰ ποι-
κίλων αἰκισμῶν, πανόλβιε Μάρτυς· ἐντεῦθεν
καὶ νενίκηκας, τῶν ἀθέων τὸ φρύαγμα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Κλίμαξ ἐδείχθης οὐρανομήκης, δι' ἧς ὠμίλη-
σεν ἡμῖν, ὁ Λόγος Παρθένε· ἦν πάσαι προεώ-
ρακεν, Ἰακῶβ ὁ προπάτωρ σου.

Ωιδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος βαρῦς. Ὁ εἰρμός.

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμω
σου Λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ
παντουργῶ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν
δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁ-
μολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι,
ἐκουσίως εὐσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις
πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς
πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῶ Ἐλεῆμον, πάντες κατηλ-
λάγημεν Γεννήτορι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ με καθήρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τε-
τρωμένον, δρακοντίῳ δήγματι Χριστέ, καὶ ἔ-
δειξας φῶς ἐν σκότει πάσαι μοι, κατωκισμέ-
νω καὶ φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ γὰρ εἰς ἄδην, κα-
ταβεβηκῶς με συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρός, ταῖς ἰκεσίαις
τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτήρ,
καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρ-
βάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δό-
ξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Τοῦ Προφήτου. Ωιδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. α΄. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑδάτων μυστικῶν ποταμός, ἐκ τῆς ἀβύσσου
προερχόμενος, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύμα-
τος, Ἀβδίου μάκαρ γεγένησαι.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βουλήσει καὶ προνοία Θεοῦ, προαγορεύειν τὰ
ἐσόμενα, καὶ προαγγέλλειν τὰ μέλλοντα,
προεβλήθης ἀξιάγαστε.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπόμενος τῷ θείῳ φωτί, καὶ οὐρανίῳ προ-
ηγόρευσας, τὴν ἐσομένην τοῖς ἔθνεσι, σωτη-
ρίαν παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐσκήνωσεν ὁ Λόγος ἐν σοί, Παρθενομήτορ·
διασώζει δέ, τοὺς Θεοτόκον φρονούντας σε,
μεσιτεία σου πανάμωμε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ωιδὴ γ΄.

Ἦχος δ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄπας τῆς σαρκὸς ὁ σύνδεσμος, καὶ ἡ ἀρμονία,
σοῦ τῶν μελῶν διελύετο· ἀλλ' ὁ τόνος διε-
τηρεῖτο, τῆς ψυχῆς σου ἀδιάρρηκτος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥύμην εὐσθενῶς ὑπήνεγκας, τῶν διορτυπόν-
των σοῦ τὰς πλευρὰς παναοίδιμε, καρτερίαν
ἀκμαιοτάτην, σταθερῶς ἐπιδειξάμενος.

Δόξα.

Τίς σου τὸ στερόδον καὶ εὐτονον, καὶ τῆς δια-
νοίας, τὸ ἀκατάπληκτον φρόνημα, τοῖς ἐπαί-
νοις ἐγκωμιάσει, κατ' ἀξίαν παμμακάριστε;

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἔστη τῆς φθορᾶς ὁ θάνατος, τῆς ἐνυποστά-
του, διὰ σαρκὸς ζωῆς Πάναγνε, τοῖς ἀνθρώ-
ποις φανερωθείσης, ἐκ γαστρὸς σου Θεονύμ-
φευτε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μεσῶδιον Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Κάθισμα. Τοῦ Προφήτου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας Ἀβδίου, ἐπιλάμψεσι θείαις, τὸν νοῦν
φωτοειδῆ, κεκτημένος θεσπίζει, τὰ μέλλοντα
Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ φθεγγόμενος· τοῦτον σή-

μερον, εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, ἐκτελέσω-
μεν, τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην, καρδίας φωτί-
ζουσιν.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ ἀκατάπληκτος,
καὶ τροπαιοῦχος ἀληθῆς καὶ ἀήττητος, τῶν
ἀθλητῶν τὸ καύχημα πανένδοξε, στέφος τὸ
ἀμάραντον, οὐρανόθεν ἐκτήσω· χαίρων σὺν
Ἀγγέλοις δέ, καὶ χορεύων ἀπαύστως, ταῖς
σαῖς πρεσβείαις σῶζε τοὺς πιστῶς, ἀνευφη-
μοῦντας τὴν θείαν σου ἄθλησιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστεί-
ας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐ-
στασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ
τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως
νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα
ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παν-
τοίων δεινῶν.

***

Εἶτα αἰ δ΄, ε΄ καὶ ζ΄ ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

***

KONTAKION, OIKOS, SYNAEAPION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος βαρῦς.
Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέ-
χειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατήλθε συν-
τρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δεσμεῖ-
ται ὁ ἄδης, Προφήται συμφώνως ἀγάλλονται
Ἐπέστη, λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· ἐ-
ξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἐτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ
ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν Ἔνα τῆς Τριάδος· ἡ
γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔ-
πτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις
χαίρουσα ψάλλει σοι, ἐπινίκιον ᾠδὴν τῷ λυ-

τρωτῆ ἡμῶν Θεῶ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ· Ἐύλον τοῦτον εἰσήγαγεν· ἐξέρχθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῆς ἸΘ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀβδίου.

Στίχ. Ἐφησεν ἄν τι μέλλον Ἀβδίου πάλιν,
Εἰ μὴ τελευτὴν εἶχεν αἰδεῖσθαι τάχα.

Ἐννεακαιδεκάτῃ βίον Ἀβδίου ἐξεπέρησεν.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ.

Στίχ. Σὺν λιβανωτῶ, Βαρλαάμ, τὸ πῦρ φέρων,
Εὐσομον ὤφθης λιβανωτὸν Κυρίῳ.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἄζη τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Διψητικὴ τις ὡς ἔλαφος εἰς ὕδωρ,
Ἄζης ὁ Μάρτυς ἔτρεχε πρὸς τὸ ξίφος.

Αἱ Ἄγιοι, ἧ τε γυνὴ καὶ θυγάτηρ τοῦ ἐπάρχου,
ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Λιποῦσα γυνὴ Ἀκυλῖνον θυγάτηρ,
Τὸν Χριστὸν εὗρον νυμφίον διὰ ξίφους.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, οἱ ἅγιοι Ἑκατὸν Πεντήκοντα στρατιῶται ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τετμημένας τρεῖς, Χριστέ, πεντηκοντάδας,
Τριττῆ στεφῶν γέραιε πεντηκοντάδι.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, οἱ ἅγιοι Δώδεκα στρατιῶται ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. «Στρατεύομαί σοι σήμερον διὰ ξίφους»
Τῷ Παμβασιλεῖ δωδεκάς στρατοῦ λέγει.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου.

Στίχ. Κὰν ἐσπαράχθην Ἀγάπιος θηρίοις,
Τὴν πίστιν ἀσάλευτος εἰμί σοι, Λόγε.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἡλιοδώρου, τοῦ ἐν Μαγιδῶ τῆς Παμφυλίας.

Στίχ. Ἡλιοδῶρος Χριστὸν Ἥλιον βλέπων,
Ἀνώτερος πέφηνε βασάνων σκότους.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀνθίμου, Θαλλελαίου, Χριστοφόρου, Εὐφημίου

καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν· καὶ τοῦ ἁγίου Παγχαρίου.

Στίχ. Δέχου Ἀθλητὰς πέντε, Χριστέ, καὶ δίδου
Πέντε στεφάνους, ὡς ἔπαθλα τοῖς ἄθλοις.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σίμωνος τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐκ Καλαβρίας.

Στίχ. Καὶ ὁ Καλαβρὸς Σίμων εἴληφε χάριν,
Τελῶν θαύματα καὶ ζῶν καὶ μετὰ πότμον.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ὀσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος, τοῦ ἐν Ἰβηρίᾳ, τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Τὸ Φῶς ἰλαρὸν ὁ Ἰβηρ Ἰλαρίων,
Βλέπει δικαίως ἐν γλυκεῖ Παραδείσῳ.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Βαρλαάμ, ἡγουμένου τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Σπήλαιον εὐρὸν ὁ Βαρλαάμ ὡς στίβον,
Ἀσκητικῶς ἤθλησεν σατὰν νικῆσας.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Φιλαρέτου, μητροπολίτου Μόσχας.

Στίχ. Φίλος ἀρετῶν ὑπάρξας καὶ ἐργάτης,
Ὁ Φιλάρετος ἐφώτισε Ρωσσίαν.

*

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Κυριακῆ μετὰ τὴν δεκάτην τρίτην τοῦ μηνός Νοεμβρίου, Σύναξις ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν συνεργατῶν, εὐεργετῶν, φοιτητῶν, διακόνων καὶ δορυφόρων τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου σὺν Ἀνθούσῃ, τῆς αὐτοῦ μητρὶ καὶ Ὀλυμπιάδι, τῆς σεμνῆς διακόνου.

Στίχ. Χαίρετε, συνεργοί, μαθηταὶ καὶ φίλοι,
Σεπτοῦ Χρυσοστόμου, εὐσεβείας στύλου.

Ὁ χορὸς τῶν ἐορταζομένων Ἀγίων περιλαμβάνει τοὺς ἐξῆς: Ἀνθοῦσαν, μητέρα τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου, Ὀλυμπιάδα, τὴν αὐτοῦ συνεργὸν καὶ διάκονον, Μελέτιον, Ἀρχιεπίσκοπον Ἀντιοχείας, τὸν αὐτὸν χειροτονήσαντα εἰς διάκονον, Πρόκλον, Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως, τὸν αὐτοῦ διάκονον καὶ κοιμιστὴν τῶν πανσέπτων λειψάνων ἐκ Κομάνων εἰς Βασιλεύουσαν, Παλλάδιον, ἐπίσκοπον Ἐλενουπόλεως, τὸν καταγράψαντα τὴν αὐτοῦ λαμπρὰν πολιτείαν, Κασσιανὸν τὸν Ῥωμαῖον, ὅσιον ἀσκητὴν, χειροτονηθέντα εἰς διάκονον ὑπ' αὐτοῦ καὶ καταλιπόντα τὴν Κωνσταντινούπολιν τοῦ ὀργανῶσαι τὸν μοναχικὸν ἐν Ἐσπερίᾳ βίον, Νεῖλον ὅσιον, τὸν Σιναΐτην, αὐτοῦ μαθητὴν, Μᾶρκον τὸν ἀσκητὴν, φίλον αὐτοῦ καὶ μαθητὴν ὡς καὶ πληθὸς ἐ-

πωνύμων καὶ ἀνωνύμων Ἐπισκόπων, Πρεσβυτέρων, Διακόνων, Μοναχῶν καὶ Λαϊκῶν, πλείστων ἐξ αὐτῶν ὁμολογητῶν ἀναδειχθέντων τῆς πίστεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τρίτη Κυριακῇ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, μνήμη τῆς ἡγιασμένης οἰκογενείας Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ ἤτοι τῶν γονέων αὐτοῦ· Κωνσταντίου καὶ Καλλονῆς καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Ὀσίων Θεοδοσίου, Μακαρίου, Ἐπιχάρως καὶ Θεοδότης.

Στίχ. Ἐπτάρημος γενεὰ ἀυγάζουσα ὕμνοις τιμάσθω, Ὡς λυχνία Ἐπτάφωτος γὰρ ἐξεκαύθη ἐν Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τρίτην Κυριακὴν τοῦ Νοεμβρίου Σύναξις ἐπιτελεῖται ἐν τῇ Ἱερῶ Μητροπόλει Καστορίας πάντων τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει καὶ ποικίλοις θαύμασι διαλαμψάντων Ἁγίων.

Στίχ. Καστορίας ὁ χορὸς θεολαμπῆς νῦν εὐφραινέσθω, Ἐορτάζει γὰρ θεόλεκτος λαὸς ὑμῶν τὴν μνήμην.

Βλέπεις, Ἀθλητά, ἡδονικῶς τὸ ξίφος·
Σὺν τῷ ξίφει γὰρ ἔβλεπες καὶ τὸ στέφος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

***

Εἶτα αἱ ζ' καὶ η' ῥῥοδαὶ τῶν κανόνων.

***

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Θεοτόκου (πρὸ τῶν Εἰσοδίων).

Ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου ψάλλονται αἱ Καταβασίαι τῆς Θεοτόκου μετὰ παραλλαγῶν.

Ωιδὴ α'. Ἦχος δ'.

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου * καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος * καὶ λόγον ἐρεύξομαι * τῇ βασιλίδι Μητρί * καὶ ὀφθήσομαι * φαιδρῶς πανηγυρίζων * καὶ ἄσω γηθόμενος * ταύτης τὴν εἶσοδον.

Ωιδὴ γ'.

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους, Θεοτόκε, * ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, * θίασον συγκροτήσαντας * πνευματικόν, στερέεωσον * κὰν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου * στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ωιδὴ δ'.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν * τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως * σοῦ τοῦ ὑψίστου * ὁ προφήτης Ἀββακούμ * κατανοῶν ἐκραύγαζε * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ωιδὴ ε'.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα * ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου * σὺ γάρ, ἀπειρογάμη Παρθέने, * ἔνθον εἰσηλθες * ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ * ὥσπερ καθαρῶτατος ναός, * πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσί σε * σωτηρίαν βραβεύουσα.

Ωιδὴ ς'.

Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον * τελουῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες * τῆς Θεομήτορος * δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, * τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα * Θεὸν δοξάζοντες.

Ωιδὴ ζ'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν * τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες * παρὰ τὸν κτίσαντα * ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν * ἀνδρείως πατήσαντες * χαίροντες ἔψαλλον * Ὑπερῦμνητε, * ὁ τῶν πατέρων Κύριος * καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ωιδὴ η'.

Αἰνουῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, * ὕμνοῦντες καὶ ὑπερουψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ * ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, * τότε μὲν τυπούμενος * νῦν δὲ ἐνεργούμενος * τὴν οἰκουμένην ἄπασαν * ἀγείρει ψάλλουσαν * Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα * καὶ ὑπερουψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

***

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΙΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξότεραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδια-

φθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

***

Ἐκ τῶν κανόνων ἢ θ' ᾠδή.

***

Καταβασία. ᾠδὴ θ'.

Ἄπας γηγενῆς * σκιρτάτω τῷ πνεύματι * λαμπαδουχούμενος· * πανηγυρίζετω δὲ * ἁῶλων νόων * φύσις, γεραίρουσα * τὰ ἱερὰ εἰσόδια * τῆς Θεομήτορος, * καὶ βοάτω * Χαίροις, παμμακάριστε * Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

***

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος β'.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ... ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Β'.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι, ἀποκεκλισμένον, αἱ Μυροφόροι, ἔχαιρον· εἶδον γὰρ νεανίσκον, καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ· καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη· Ἴδου Χριστὸς ἐγήγερται, εἶπατε σὺν τῷ Πέτρῳ τοῖς Μαθηταῖς· Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας· ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Θεοτοκίον.

Ἄγγελος μὲν ἐκόμισε, τῇ Παρθένῳ τό, Χαῖρε, πρὸ σῆς Χριστὲ συλλήψεως, Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον, ἐκύλισέ σου τοῦ τάφου· ἀντὶ λύπης ὁ μὲν γὰρ, χαρᾶς ἀφράστου σύμβολα, ὁ δὲ ἀντὶ θανάτου, σὲ χορηγόν, τῆς ζωῆς κηρύττων καὶ μεγαλύνων, καὶ λέγων τὴν ἀνάστασιν, γυναιξὶ καὶ τοῖς μύστασις.

***

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος βαρῦς.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρόπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρόπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ') καί·

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος βαρῦς.

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὐτῇ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ἀνέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, λύσας θανάτου τὰ δεσμά· εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην· αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Στίχ. γ´. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν, προσκυνοῦντες οὐ παυόμεθα· αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἅγιος Κύριος Ἰησοῦς, ὁ δείξας τὴν ἀνάστασιν.

Στίχ. δ´. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; δι' ἡμᾶς Θεὸς ἐν ἀνθρώποις· διὰ τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν, ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· πρὸς τοὺς ἀχαρίστους ὁ εὐεργέτης· πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ὁ ἐλευθερωτής· πρὸς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης· ἐπὶ τὸν Σταυρὸν ὁ ἀπαθής· ἐπὶ τὸν ἄδην τὸ φῶς· ἐπὶ τὸν θάνατον ἡ ζωὴ· ἡ ἀνάστασις διὰ τοὺς πεσόντας· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἔτερα Στιχηρά, Ανατολικά.

Στίχ. ε´. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Πύλας ἄδου συνέτριψας Κύριε, καὶ θανάτου τὸ κράτος κατήργησας, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου· καὶ συνήγειρας νεκρούς, τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐν σκότει καθεύδοντας, τῇ θείᾳ καὶ ἐνδόξῳ ἀναστάσει σου, ὡς Βασιλεὺς τοῦ παντός, καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Στίχ. ς´. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν τῇ ἀναστάσει αὐτοῦ· ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν τοῦ ἄδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἔδωρήσατο τῷ κόσμῳ ὡς Θεός, ζῶν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ζ´. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ἐξαστραπτῶν Ἄγγελος, ἐν τῷ λίθῳ ἐκάθητο τοῦ ζωοδόχου μνήματος, καὶ γυναιξὶ Μυροφόροις, εὐηγγελίζετο λέγων· Ἀνέστη ὁ Κύριος, καθὼς προεῖπεν ὑμῖν· ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· τῷ δὲ κόσμῳ παρέχει, ζῶν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. η´. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Τί ἀπεδοκιμάσατε τὸν λίθον τὸν ἀκρογωνιαῖον, ὃ παράνομοι Ἰουδαῖοι; οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὃν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν Σιών, ὁ ἐκ πέτρας πηγάσας ἐν ἐρήμῳ τὸ ὕδωρ, καὶ ἡμῖν ἀναβλύζων ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀθανασίαν· οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὁ ἐξ ὄρους παρθενικοῦ ἀποτμηθεὶς, ἄνευ θελήματος ἀνδρός, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ἐρχόμενος ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, πρὸς τὸν Παλαιὸν τῶν ἡμερῶν, καθὼς εἶπε Δανιήλ· καὶ αἰώνιος αὐτοῦ ἡ Βασιλεία.

Δόξα. Ἑωθινὸν Β´. Ἦχος β´.

Μετὰ μύρων προσελθούσαις, ταῖς περὶ τὴν Μαριάμ γυναιξί, καὶ διαπορουμέναις, πῶς ἔσται αὐταῖς τυχεῖν τοῦ ἔφετοῦ, ὠράθη ὁ λίθος μετρημένος, καὶ θεῖος νεανίας, καταστέλλων τὸν θόρυβον αὐτῶν τῆς ψυχῆς· Ἠγέρθη γὰρ φησιν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος· διὸ κηρύξατε τοῖς κήρυξιν αὐτοῦ Μαθηταῖς, εἰς τὴν Γαλιλαίαν δραμεῖν, καὶ ὄψεσθε αὐτόν, ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὡς ζωοδότην καὶ Κύριον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, * Θεοτόκε Παρθένη· * διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, * ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, * ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, * ἢ κατάρρα νενέκρωται, * ἢ Εὐὰ ἠλευθέρωται, * ὁ θάνατος τεθανάτωται, * καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· * διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· * Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

***

Και εὐθὺς ψάλλεται
εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψί-
στοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώ-
ποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνου-
μέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν
σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παν-
τοκράτορ. * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χρι-
στέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ
Πατρὸς, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου,
* ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ
κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθημένος
ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, *
Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀ-
μήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰ-
νέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀ-
ναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡ-
μῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνο-
μά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * κα-
θάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * δίδαξόν με τὰ δικαιοῦ-
ματά σου. (ἐκ γ')

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα. * Κύριε, ἐλέησόν με. *
ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. * δίδαξόν με τοῦ
ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. * ἐν τῷ φωτί σου ὁ-
ψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί
σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνα-
τος. * ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος. * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρᾳ φωνῇ

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνα-
τος. * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον. Ἦχος β'.

Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος * καὶ τὰ δεσμὰ δι-
αρρήξας τοῦ ἄδου, * ἔλυσας τὸ κατάκριμα
τοῦ θανάτου, Κύριε, * πάντας ἐκ τῶν παγί-
δων τοῦ ἐχθροῦ ὀυσάμενος. * ἐμφανίσας σε-
αυτὸν τοῖς ἀποστόλοις σου * ἐξαπέστειλας
αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα * καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰ-
ρήνην * παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, * μόνε πολυ-
έλεε.

*****

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν
Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

Τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν μακαρισμῶν τοῦ ἦχου.

Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ
πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ
μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...**

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ...

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ...

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

**Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...**

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος βαρὺς. Ψαλμ. ριζ' (117).

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον τοῦ ἤχου.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέφξας τῷ ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. β'. Εἰπάτωςαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον ...

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον ...

***

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

***

**Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον. Ἦχος βαρὺς.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)**

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέφξας τῷ ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

(ἀπὸ ἧ' ἕως κε' πλὴν τῆς κ' Νοεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουρον)

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, * ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ παρθένος, * τὸ ἱερόν θησαύρισμα * τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, * σήμερον εἰσάγεται * ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, * τὴν χάριν συνεισάγουσα * τὴν ἐν Πνεύματι θείῳ * ἦν ἀνυμνοῦσιν ἄγγελοι Θεοῦ. * Αὕτη ὑπάρχει * σκηνὴ ἐπουράνιος.

***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

***

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΚΔ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουΐα τοῦ ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος βαρῦς. (Ψαλμὸς κη').

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ. (κη' 11)

Στίχ. α'. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν. (κη' 1)

Στίχ. β'. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἀλλῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ. (κη' 2)

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(β' 14-22)

Ἀδελφοί, Χριστὸς ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ· καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς, ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφοτέροι

ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολίται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὕξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι.

Ἀλληλουΐα (γ'). Ἦχος βαρῦς. (Ψαλμὸς ζα').

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (ζα' 2)

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (ζα' 3)

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (ζα' 5)

Στίχ. δ'. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου. (ζα' 6)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Θ' Λουκᾶ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ιβ' 16-21).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα· καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου; Καὶ εἶπε· τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γεννήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· ἄφρον, ταύτη τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἠτοίμασας τί νῦν ἔσται; Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἐαυτῷ καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. Ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ θείου λόγου.

***

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

***

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν
Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώ-
μητον * καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Τὴν τι-
μιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν *
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως *
Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον,
* σὲ μεγαλύνομεν.

***

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλλη-
λούϊα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν. Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, * ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, * εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ,
* ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· * αὕτη
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ...

Ἦχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου,
Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, *
ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν
μυστηρίων· * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγια-
σμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας τὴν δι-
καιοσύνην σου. * Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλ-
ληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν. Ἦχος β΄.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

*****

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ

Ωἰδαὶ δ΄-θ΄ τῶν κανόνων.

Ωἰδὴ δ΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος βαρῦς. Ὁ εἰρμός.

Ὁ πατρικούς, κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ κατα-
βάς ἐπὶ τῆς γῆς Χριστὲ ὁ Θεός, τὸ μυστήριον
ἀκήκοα, τῆς οἰκονομίας σου, καὶ ἐδόξασά σε
Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸν ἑαυτοῦ, νῶτον δεδωκώς, ὁ ἐκ Παρθένου
σαρκωθεὶς εἰς μάστιγας, δούλου παιῖσαντος
αἰκίζεται, Δεσπότης ἀνεύθυνος, διαλύων μου
τὰ ἐγκλήματα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Παρεστηκώς, βήματι κριτῶν, παρανομούν-
των ὡς κριτὸς εὐθύνεται, καὶ ῥαπίζεται πηλί-
νη χειρὶ, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, ὡς Θεὸς
καὶ κρίνων δικαίως τὴν γῆν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ἀληθῶς, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, τὸν ποιητὴν
σου καὶ Υἱὸν ἰκέτευε, πρὸς σωτήριον ἰθῦναί
με, λιμένα Πανάμωμε, τοῦ αὐτοῦ ἐνδόξου θε-
λήματος.

Τοῦ Προφήτου. Ωἰδὴ δ΄.

Ἦχος πλ. α΄. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προφητείας τὴν χάριν, παθῶν ὡς προκαθά-
ρας τὴν ψυχὴν, διὰ Πνεύματος Ἁγίου εἰλη-
φώς, ἀνεβόησας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Προφήτης ὁ μέγας, Πνεύματος Ἁγίου ἀ-
στραπῆ, δαδουχούμενος, ἐφώτισεν ἡμᾶς τοῦ
κραυγάζειν σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νυμφοστόλος ἐδείχθης, τῆς Ἐκκλησίας μάκαρ ἐκ Σιών, προθεσπίσας τὸν Σωτῆρα προελθεῖν, ὧ κραυγάζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν συνάναρχον, καὶ συναῖδιον Λόγον τῷ Πατρὶ, ἀπεγέννησας Ἄγνη θεοπρεπῶς, ὧ κραυγάζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ωιδὴ δ΄.

Ἦχος δ΄. Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥητορικὴν ἀδολεσχίαν ἀπώσάμενος, διδαχὰς δὲ Αποστόλων προσηκάμενος, τῆς ἀληθείας ἔνδοξε, Μάρτυς ἀληθῆς ἐχημάτισας.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τοῦ πυρὸς εὐτονωτέραν τὴν προαίρεσιν, κεκτημένος τυράννων τὴν ἀπόνοιαν, καταβαλὼν ἐκραύγαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπὲρ Χριστοῦ μέχρι θανάτου καρτερόψυχε, καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀνθιστάμενος, μεγαλοφώνως ἔψαλλες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Δόξα.

Συντονωτάταις προθυμίαις παμμακάριστε, κεκημένος τὴν πλάνην κατεπάτησας, καὶ θεοφρόνως ἔψαλλες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σωματωθεὶς ἐκ τῆς Παρθένου ὁ ἀσώματος, τοῖς ἀνθρώποις ἐπεδήμησε· διὸ ἐν πίστει κράζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ωιδὴ ε΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος βαρῦς. Ὁ εἰρμός.

Νῦν ἀφεγγῆς τοῖς ἀπίστοις Χριστέ, τοῖς δὲ πιστοῖς φωτισμός, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λό-

γων σου· διὰ τοῦτο πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν θεότητα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὑπὲρ σῶν δούλων πιπράσκη Χριστέ, καὶ ῥαπισμὸν καρτερεῖς, ἐλευθερίας πρόξενον, τοῖς μελωδοῦσι· Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν θεότητα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει Χριστέ, δι' ἀσθενείας σαρκός, τὸν ἰσχυρὸν κατέβαλες, καὶ νικητὴν με θανάτου Σῶτερ, δι' ἀναστάσεως ἀνέδειξας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν ἐγέννησας Μητὲρ ἀγνή, σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ, θεοπρεπῶς Πανύμνητε, ἐπεὶ οὐκ ἔγνωσ ἄρῶνος εὐνήν, ἀλλ' ἐξ ἀγίου κύεις Πνεύματος.

Τοῦ Προφήτου. Ωιδὴ ε΄.

Ἦχος πλ. α΄. Ὄρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὄρθρίσας πρὸς τὸν Κύριον εἴληφας, οὐρανόθεν, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου θεόπνευστε.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συλλήπτορα τὸν βίον τὸν ἔνθεον, κεκτημένος, ὄρᾶν κατηξίωσαι, τὸν ἀοράτως νοούμενον.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνέτειλέ σοι φῶς παμμακάριστε, ὡς Προφήτη, καὶ ἡ τούτου σύζυγος, σοὶ εὐφροσύνη δεδώρηται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Βουλήματι τὰ σύμπαντα Πάναγνε, ὁ ποιή-
σας, ἐκ σοῦ πεπλαστούργηται, τὸ καθ' ἡμᾶς
ὁ ὑπέρθεος.

Τοῦ Μάρτυρος. Ωιδὴ ε΄.
Ἦχος δ΄. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ γεγονῶς τῶν Χριστοῦ, μιμητῆς παθημά-
των, καὶ Μάρτυς ἀναμέλπει· Δόξα σοι δόξα
σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπομονῆς σοι πολὺς, ὁ μισθὸς καὶ τῆς νίκης,
ὁ στέφανος ἐπλάκη, Δόξα σοι μέλπonti, Ἰη-
σοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα.

Βέλη ῥημάτων τῶν σῶν, τῶν ἐχθρῶν ἐν καρ-
δίαις, κατέπηξας κραυγᾶζων· Δόξα σοι δόξα
σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἄγιον ὄρος Ἀγνή, καὶ ὡς σκηνὴν Ὑψίστου,
φρονοῦντές σε Παρθένε, Δόξα σοι κραυγᾶζο-
μεν, Θεοτόκε ἡμῶν ἢ ἐλπίς.

Ωιδὴ στ΄. Ὁ ἀναστάσιμος.
Ἦχος βαρὺς. Ὁ εἰρμός.

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημάτων,
συμπλόις ποντούμενος ἁμαρτίαις, καὶ ψυχο-
φθῶρῳ θηρὶ προσριπτούμενος, ὡς ὁ Ἰωῶς
Χριστὲ βοῶ σοι· Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀ-
νάγαγε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐμνημόνευόν σου, αἱ κατακλεισθεῖσαι τῷ ἄ-
δῃ, ψυχαὶ καὶ ἐκλείπουσαι τῶν δικαίων, καὶ
παρὰ σοῦ σωτηρίαν προσηύχοντο· ἦν διὰ
Σταυροῦ Χριστὲ παρέσχες, τοῖς καταχθονίοις
ἐπιβὰς ὡς εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Πρὸς τὸν ἔμψυχόν σου, καὶ ἀχειροποίητον δό-
μον, λυθέντα παθήμασιν ἐπιβλέψαι, πάλιν
χορὸς Ἀποστόλων ἀπήλπισεν· ἀλλ' ὑπὲρ ἐλ-

πίδα προσκυνήσας, ἀνεγηγερομένον παντα-
χοῦ ἐκήρυξε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ ἀφράστου τόκου, σοῦ τῆς παναμώμου
τὸν τρόπον, Παρθένε θεόνυμφε τοῦ δι' ἡμᾶς,
τίς ἐρμηνεῦσαι ἀνθρώπων δυνησεται; ὅτι ὁ
Θεὸς ἀπεριγράπτως, Λόγος ἐνωθεὶς σοι σὰρξ
ἐκ σοῦ ἐγένετο.

Τοῦ Προφήτου. Ωιδὴ στ΄.

Ἦχος πλ. α΄. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δυνάμει Θείου Πνεύματος, ἑώρας Προφήτα
τὰ μέλλοντα, τοὺς τύπους δεχόμενος, τῶν
θείων ἐμφάσεων, ὡς ἐν κατόπτρῳ, τῇ τῆς ψυ-
χῆς λαμπρότητι.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰλέωσαι τὸν Κύριον, Προφήτα παμμάκαρ
πρεσβείαις σου, τοῖς πίστει τὴν μνήμην σου,
τελοῦσιν αἰτούμενος, τὴν τῶν πταισμάτων,
δωρήσασθαι συγχώρησιν.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰλάσθητι τοῖς δούλοις σου, καὶ τούτοις πται-
σμάτων συγχώρησιν, παράσχου Φιλάνθρω-
πε, ἔχων δυσωποῦντά σε, τὸν σὸν Προφήτην,
κόσμῳ σε προαγγείλαντα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ οὐσιώσας ἅπαντα, τῷ λόγῳ τῆς θείας δυ-
νάμεως, ἀγκάλαις βαστάζεται, ταῖς σαῖς Ἀ-
πειρόγαμε· ὄν ἐκδυσώπει, σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ωιδὴ στ΄.

Ἦχος δ΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥαπιζέσθω, δεξιᾷ πυρουμένη τὰ πρόσωπα,
τῶν δαιμόνων, τῶν πιστῶν δὲ καρδίαι σκιρτά-

τωσαν, καὶ τῶν Ἀσωμάτων, αἱ χορεῖαι φαιδρῶς εὐφραίνεσθωσαν.

Στίχ. Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπρύνεται, τῶν καλῶν σου ἀγώνων τὰ τρόπαια, καὶ τὰς νίκας, καὶ τῶν ἄθλων ὀρῶσα τὰ ἔπαθλα, ἢ τῶν πρωτοτόκων, ἐκλεκτὴ καὶ φωσφόρος ὁμήγουρις.

Δόξα.

Ἀνάστητε, οἱ καλοὶ νῦν ζωγράφοι τοῦ Μάρτυρος, τὴν εἰκόνα, ταῖς ὑμῶν εὐτεχνίαις λαμπρύνετε, τὸν ἀγωνοθέτην, ἐν αὐτῇ προφανῶς ἐγχαράττοντες.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀγάλλεται, ἐπὶ σοὶ Θεομήτορ πανάμωμε, ἢ Προμήτωρ, τῆς ἀρχαίας κατάρας τῷ τόκῳ σου, ἐλευθερωθεῖσα, τοῦ θανάτου πικρᾶς κατακρίσεως.

**Ωιδὴ ζ΄. Ὁ ἀναστάσιμος.
Ἦχος βαρῦς. Ὁ εἰρμός.**

Κάμινον παῖδες, πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἕνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέγοντες· Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Εὐλῶ νεκροῦται, Ἀδὰμ ἐκουσίως, παρακοὴν ἐργασάμενος, ὑπακοὴ δὲ Χριστοῦ ἀναπέπλασται· δι' ἐμὲ σταυροῦται γὰρ, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ὑπερένδοξος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ ἀναστάντα, Χριστὲ ἐκ τοῦ τάφου, ἢ κτίσις πᾶσα ἀνύμνησε· σὺ γὰρ ζωὴν τοῖς ἐν ἄδη ἐξήνθησας, τοῖς νεκροῖς ἀνάστασιν, τοῖς ἐν σκότει τὸ φῶς ὁ Ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε θυγάτηρ, Ἀδὰμ τοῦ φθαρέντος· χαῖρε ἢ μόνη θεόνυμφος· χαῖρε δι' ἧς ἢ φθορὰ ἐξωστράκισται, ἢ Θεὸν κυήσασα· ὃν δυσώπει Ἀγνὴ σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

**Τοῦ Προφήτου. Ωιδὴ ζ΄.
Ἦχος πλ. α΄. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.**

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπερφυῆς ἀληθῶς, τῶν Προφητῶν τῶν σῶν ἢ δόξα. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μετὰ Θεοῦ κατοικεῖν, ἠξιωμένος ἀναμέλπει· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν τοῖς Προφήταις τοῖς σοῖς, τὴν θείαν χάριν σου δεικνύεις. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λελυτρωμένοι τῷ σῶ, Παρθένε τόκῳ μελωδοῦμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

**Τοῦ Μάρτυρος. Ωιδὴ ζ΄.
Ἦχος δ΄. Ὁ τῶν Πατέρων Θεός.**

Στίχ. Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μετὰ Μαρτύρων χοροῦ, ὡς ἀήττητος Μάρτυς, κατηξίωσαι Χριστῷ, μεγαλοφώνως, κραυγάζειν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μετὰ λαμπάδων φαιδρῶς, εἰς τὸν θεῖον νυμφῶνα, εἰσελήλυθας Χριστῷ, Μεγαλομάρτυς κραυγάζων· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

Εὐτονωτέραν πυρός, δεξιὰν κεκτημένος, παραστάτης δεξιός, τῷ σῶ Δεσπότη κραυγάζεις· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Λελυτρωμένοι τῇ σῇ, παναχράντῳ γεννήσει, ὑμνοῦμέν σε πιστοί, ἀκαταπαύστως βοῶντες·

Εὐλογημένος Ἀγνή, ὁ τῆς σῆς κοιλίας καρπός.

**Ωιδὴ η΄. Ὁ ἀναστάσιμος.
Ἦχος βαρύς. Ὁ εἰρμός.**

Ἄφλεκτος πυρὶ, ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα, βᾶτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήκῳ Μωϋσῆ· καὶ παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ, ὑμνωδοὺς ἔδειξε· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἀχραντος Ἀμνός, λογικὸς ὑπὲρ τοῦ κόσμου, σφαιγιασθεὶς κατέπαυσε, τὰ κατὰ νόμον προσφερόμενα, καθάρας τοῦτον χωρὶς, παραπτωμάτων ὡς Θεός, τὸν ἀεὶ κράζοντα. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄφθαρτος οὐκ οὔσα, πρὸ πάθους ἢ ληφθεῖσα, ὑπὸ τοῦ Κτίστου σὰρξ ἡμῶν, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἔγερσιν, ἀπρόσιτος τῇ φθορᾷ, κατεσκευάσθη καὶ θνητούς, καινουργεῖ κράζοντας· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σοῦ τὸ καθαρὸν, καὶ πανάμωμον Παρθένε, τὸ ἄρπαρὸν καὶ ἔμμυσον, τῆς οἰκουμένης ἀπεκάθηρε, καὶ γέγονας τῆς ἡμῶν, πρὸς τὸν Θεὸν καταλλαγῆς, αἰτία Πάναγνε· πάντες διό σε Θεοτόκε, Παρθένε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Τοῦ Προφήτου. Ωιδὴ η΄.
Ἦχος πλ. α΄. Τὸν ἐκ Πατρός.**

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παρὰ Θεοῦ φωτισθέντες, οἱ Προφῆται προθεσπίζουσι, τῶν ἐσομένων τὴν γνῶσιν, θεοφρό-

τως ἀνακράζοντες· Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. (δίς)

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅσπερ πυρὸς ἐν πελάγει, τοῖς ἐν σκότει μάκαρ ἔφανα, ταῖς θεϊκαῖς φρυκτωρίαις, Ἀβδιὸν καταυγαζόμενος, Τὸν Χριστὸν κραυγάζων λαὸς ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κατὰ τὴν θεϊαν οὐσίαν, τῷ Πατρὶ σου ὁμοούσιος, ἡμῖν ὁμόφυλος ὄφθης, σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· διό σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Τοῦ Μάρτυρος. Ωιδὴ η΄.
Ἦχος δ΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.**

Στίχ. Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν καθεῖλες τοῦ ἐχθροῦ, τὴν πανοπλίαν Βαρλαάμ ἀξιάγαστε· ἔφλεξας εἰδωλικὴν, πανοπλίαν κραυγάζων· Σὲ ὑπερψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁραϊσμένος εὐπρεπῶς, Χριστῷ παρέστης Ἀθλητὰ παναοίδιμ· αἵματι μαρτυρικῷ, βεβαμμένην πορφύραν φορῶν, τὸν Δεσπότην, ὑμνεῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν
καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον
ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερψοῦμεν
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς εὐσεβείας τῷ πυρὶ, πεπυρσευμένος ὡς ἀκάνθας κατέφλεξας, πάσας τὰς δαιμονικάς, φαντασίας κραυγάζων· Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Οἱ εὐλογοῦντές σε πιστῶς, ὑπὸ Κυρίου εὐλογοῦνται Πανάμωμ· τίκεις γὰρ τὸν εὐλογοῦντα, τὴν κτίσιν Δεσπότην· ὃν ὑπερψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Ωιδὴ θ´. Ὁ ἀναστάσιμος.
Ἦχος βαρὺς. Ὁ εἰρμός.**

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρα κυφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λόγω σάρκα δανείσασα, Μη-
τερ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον
τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου, Πλα-
στουργοῦ σου σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ τῇ θεότητι πάθη προσεφαρμόζοντες, ἐπι-
στομίζεσθε πάντες ἀλλοτριόφρονες· Κύριον
δόξης γάρ, σαρκὶ ἐσταυρωμένον, ἀσταύρω-
τον δὲ φύσει, τῇ θείᾳ ὡς ἐν δύο, ἓνα φύσει
μεγαλύνομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ τῶν σωμάτων τὴν ἔγερσιν ἀθετήσαντες,
πρὸς τὸ Χριστοῦ πορευθέντες μνημα διδά-
χθητε, ὅτι νενέκρωται, καὶ ἐγήγερται πάλιν,
ἢ σὰρξ τοῦ Ζωοδότου, εἰς πίστωσιν ἐσχάτης,
ἀναστάσεως ἣν ἐλπίζομεν.

Τριαδικόν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Οὐ θεοτήτων Τριάδα ἀλλ' ὑποστάσεων, οὐδὲ
μονάδα προσώπων ἀλλὰ θεότητος, σέβοντες
τέμνομεν, τοὺς ταύτην διαιροῦντας, συγχέο-
μεν δὲ πάλιν, τοὺς σύγχυσιν τολμῶντας, κα-
τὰ ταύτης ἣν μεγαλύνομεν.

Τοῦ Προφήτου. Ωιδὴ θ´.

Ἦχος πλ. α´. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λόγω θεϊκῶ, καὶ πράξει κοσμούμενος, ἐπτε-
ρώθης τῶ πνεύματι, Ἀβδίου θεσπέσιε, καὶ τὰ
μέλλοντα βλέπειν κατηξίωσαι.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐνθα Προφητῶν, χορεῖαι σκηνοῦμενος, καὶ
Ἀγίων λαμπρότητες, δυσώπει τὸν Κύριον, τοῦ
σωθῆναι τοὺς πίστει εὐφημοῦντάς σε.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλος τῶ Θεῶ, θερμῶς ἀνακείμενος, καθα-
ρῶς προσωμίλησας, ταῖς θείαις ἐμφάσεσιν·
ὦν καὶ νῦν ἀπολαύεις παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν τοῦ φωτός, λυχνίαν ὑμνοῦμεν Ἀγνή·
σὲ καὶ πλάκα τῆς χάριτος, τὸν Λόγον σαρκού-
μενον, δεξαμένην εἰδότες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ωιδὴ θ´.

Ἦχος δ´. Λίθος ἀχειρότμητος.

Στίχ. Ἁγίε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμος ἐγκωμίων ἠτᾶται, τῶ τῶν ἀγώνων
σου μεγέθει· μόνος ὁ Δεσπότης σε Χριστός,
δοξάζειν οἶδε θεία λαμπρότητι· ὄν ἐκτενῶς
δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων
σε.

Στίχ. Ἁγίε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλον σεαυτὸν τῶ Κυρίῳ, θυσίαν ζῶσαν προ-
σενέγκας, ὅλος τῆς αὐτοῦ βασιλείας, συγκλη-
ρονόμος ὥφθης καὶ μέτοχος· καὶ σὺν αὐτῶ
γηθόμενος, νῦν βασιλεύεις παναοίδιμε.

Δόξα.

Ὑπὲρ τῆς σῆς Σῶτερ ἀγάπης, αἵματος μέχρι
καὶ θανάτου, ξίφει καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις, ὁ
θεῖος Μάρτυς ἀντιταξάμενος, τῆς παρὰ σοῦ
φιλάνθρωπε, ἀθανασίας ἀντελάβετο.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ τὴν προστασίαν τοῦ κόσμου, καὶ Θεομήτο-
ρα Παρθένον, πάσης τῆς ζωῆς μου προστά-
τιν, καὶ σωτηρίαν χαίρων προβάλλομαι· σὺ
γὰρ Θεὸν γεννήσασα, σώζεις ἰσχύεις τοὺς ὑ-
μνοῦντάς σε.

* * * * *